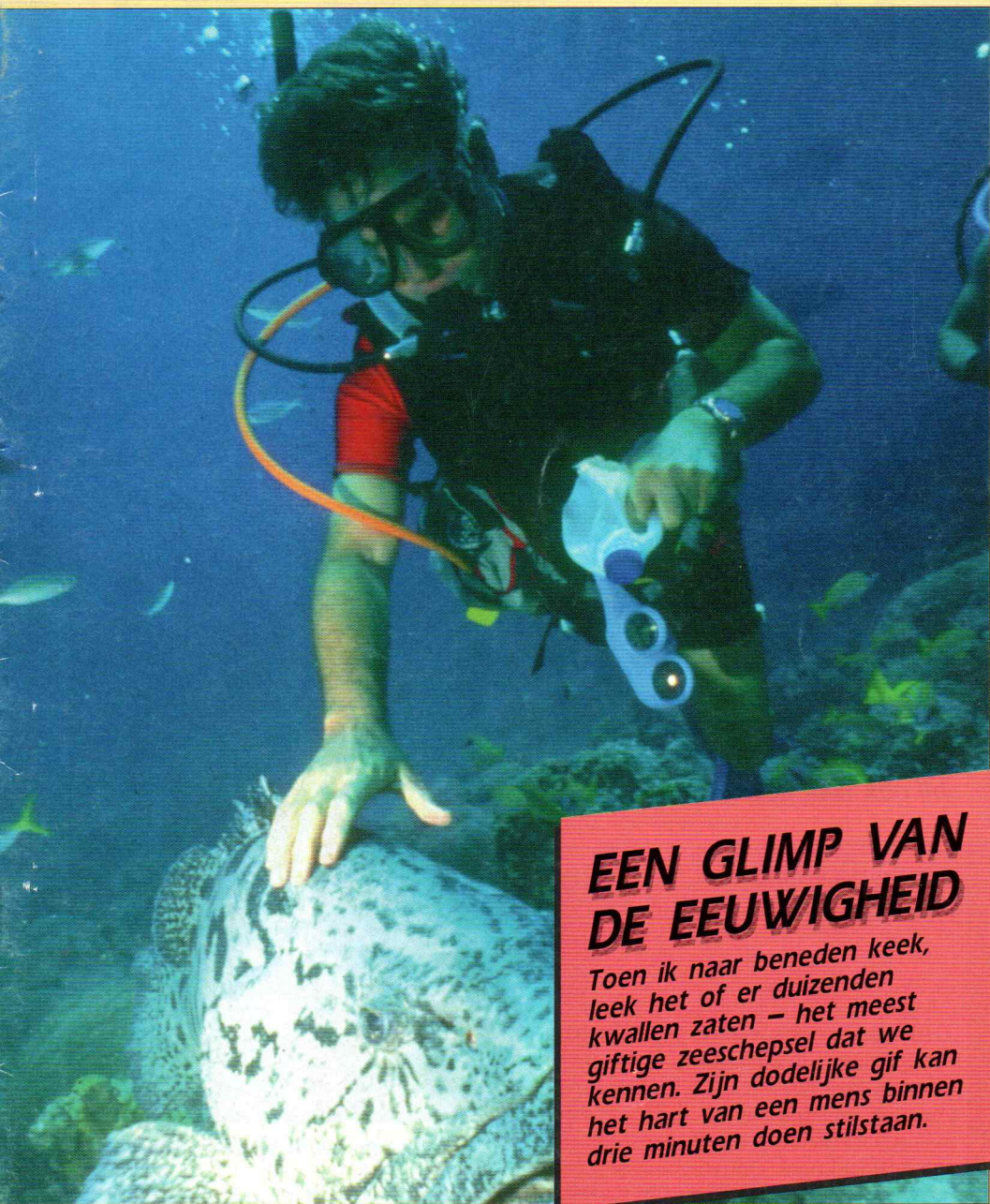

STEM

EEN GLIMP VAN DE EEUWIGHEID

Toen ik naar beneden keek, leek het of er duizenden kwallen zaten – het meest giftige zeeschepsel dat we kennen. Zijn dodelijke gif kan het hart van een mens binnen drie minuten doen stilstaan.

Een glimp van de eeuwigheid

Felwitte bliksemschichten doorboorden de hemel en verlichtten de zwarte stormwolken die vanuit de horizon boven zee opkwamen. „Geen denken aan dat ik bij zo'n weer ga duiken,” dacht ik bij mezelf, en ik keek Simon, mijn vriend op Mauritius, aan of hij gek was geworden.

Ian McCormack
Hamilton, Nieuw-Zeeland

Hij haalde de schouders op. Wat hem betreft was zijn aanbod om vannacht te gaan duiken nog steeds van kracht. Ik verstond een paar woorden Frans-Creools, maar zijn uitleg dat de storm ons niet zou treffen, kon ik niet volgen.

Ian en Jane McCormack

Tenslotte gaf ik toe, om niet arrogant te lijken. Simon had immers duidelijk veel meer ervaring dan ik. Zijn enthousiasme en vertrouwen gaven mij de verzekering dat het „cool” zou zijn. Het gedeelte van het rif waar we heen zouden gaan, was negen kilometer verderop langs de baai en was ongelooflijk mooi. Om een uur of elf 's nachts zaten we in de boot en roeiden we langs de kust – Simon, nog een Creoolse duiker uit de buurt, een bootjongen en ik.

De lagune wordt gevormd door een rif op minder dan een kilometer vanaf de kust. We zetten koers naar de oceaanzijde, waar het steil omlaag gaat. De bootjongen zou aan boord blijven. We zouden bij elkaar blijven, maar zonder dat we het in de gaten hadden, gingen Simon en ik verschillende kanten op.

Ik dacht dat ik een inktvis zag en wilde hem met mijn beschermende handschoen pakken, maar hij glibberde door mijn vingers. Een raar gezicht – zoiets had ik nog nooit gezien. Plotseling voelde ik een enorme schok. Mijn rechterarm werd naar achteren geworpen. Ik voelde een brandende pijn. Het was net of je met je volle hand de netspanning beetpakt terwijl je met blote voeten op een natte vloer staat. Ik keek naar mijn arm en verwachtte bloedsporen te zien, maar alles leek normaal, afgezien van een langzaam kloppend gevoel.

Ik overwoog nog om een paar kreeften mee te nemen voordat ik naar de boot terugging. „Misschien weet de jongen wat me gebeten heeft.” Hoewel ik nog twee vreemd uitzierende kwallen zag die rustig naar me toe gleden, schonk ik er niet veel aandacht aan. Toen opeens – daar gebeurde het weer! Terwijl ik terugdeinsde, realiseerde ik me ineens: „Het zijn de kwal- len!”

Als reddingswerker had ik geleerd dat sommige kwallen extreem giftig zijn. Ik schoot naar boven en snakte naar lucht. De stormwolken kwamen nu echt op, en het was moeilijk om de contouren van de boot te vinden. Ik begon in de richting van het

rif te zwemmen waar de boot moest zijn. Ineens – au! – daar werd ik weer gebeten.

Ik dook onder het oppervlak om mijn koers te bepalen naar het rif. Toen ik mijn lamp naar beneden richtte, zag ik tot mijn schrik duizenden kwallen. Het leek wel een eeuwigheid voordat ik de boot bereikte en daarna Simon vond. Op zijn aanwijzing kwam ik uit het water. Terwijl ik dat deed, sprong er nog een kwal op me af. Ik rolde me om en sloeg met mijn arm naar voren om mijn gezicht te beschermen. Daardoor beet hij me in mijn onderarm.

Mijn arm was opgezwollen tot de omvang van een voetbal.

Ik klauterde uit de boot op het rif. Mijn arm was opgezwollen tot de omvang van een voetbal en zat vol met blaren waar de lange tentakels hem te pakken hadden gehad. Simon kwam naar me toe en vroeg zich af wat me zo van de kook had gebracht. Toen hij mijn arm zag, vielen zijn ogen bijna uit hun kassen. „Hoe veel?” fluisterde hij, niet in staat om zijn paniek te verbergen.

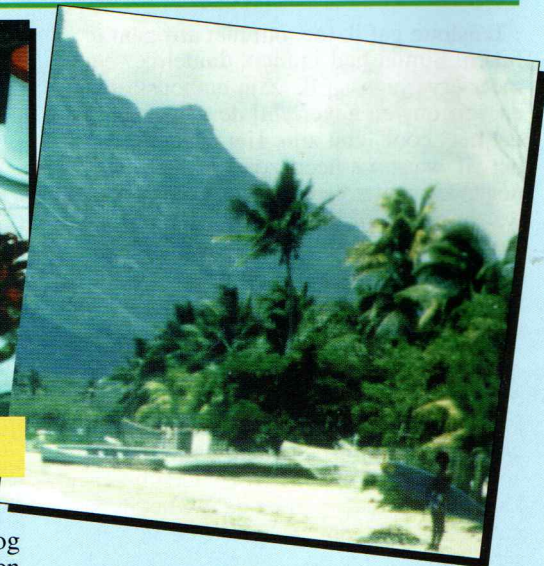
Ik stak vier vingers op. „Vier, geloof ik.” „Onzichtbare dingen?” „Ja,” antwoordde ik, nogal verbaasd over al zijn vragen. „Eén, en c'est fini!” Hij stopte plotseling en haalde zijn vinger langs zijn keel. Hij was nu echt in paniek, en ik ook.

Daar ik niet in staat was mijn arm te bewegen, moesten Simon en de andere duiker me door het water naar de boot slepen. Onderweg werd ik nog een keer gebeten. Ze zetten me in de boot en zeiden koortsachtig tegen de bootjongen dat hij me zo snel als hij kon terug moest roeien.

We kwamen aan de oever en de jongen hielp me om bij de weg te komen. Daar liet hij me alleen, en voordat ik iets kon zeggen, rende hij naar de boot terug. Hij riep nog zoiets dat hij naar zijn broer zou

Herinneringen aan Mauritius

gaan die op het rif stond. Ik wist dat ik naar het ziekenhuis moest en dat dat nog 28 kilometer ver was. Deze weg moet een van de minst gebruikte van het hele eiland geweest zijn, vooral tegen middernacht. Het gif begon te werken, en terwijl ik op de weg in elkaar dreigde te zakken, vocht ik tegen de neiging om in slaap te vallen.

„Als je je ogen sluit, zul je nooit meer wakker worden,” hoorde ik een duidelijke stem zeggen. Terwijl ik de slaperigheid van me af schudde die me trachtte te verzwellen, trof de werkelijkheid me. Als ik het niet zou redden om in het ziekenhuis te komen en tegengif te krijgen, dan zou ik sterven.

Ik sleepte mezelf vol pijn overeind en strompelde verder. Een meter of honderd verder voelde ik een vlaag van hoop opkomen toen ik een groep Indische taxi-chauffeurs bij een restaurant zag staan. „Kunt u me naar het ziekenhuis brengen?” hijgde ik. „Wat krijgen we ervoor?” was het antwoord. Verbijsterd zei ik: „Ik heb geen geld bij me.”

„Je bent gek,” lachten ze, en ze liepen weg. „Ben je bereid om te bedelen voor je leven, Ian?” Daar had je die stem weer. Ik liet me op mijn knieën vallen en stak mijn hand uit. „Alstublieft, neemt u me alstublieft mee, anders ga ik dood.”

4 Ik kon hun voeten zien. Twee mannen liepen lachend weg, maar de jongste had

medelijden en kwam naar me toe. Hij zette me in zijn auto en reed weg. Maar halverwege moet hij op andere gedachten gekomen zijn, want bij een toeristenhotel trapte hij hard op de rem, opende de deur en duwde mij eruit.

Terwijl ik daar lag, dacht ik eraan in wat voor een wrede wereld we eigenlijk leven. Toen ik mezelf naar de ingang sleepte, was ik me maar half bewust van voetstappen. „Ian, wat is er aan de hand? Ben je dronken?” Toen hij mijn arm zag, hielp Daniel, een van mijn drinkvrienden, me overeind en rende de bar binnen. De eigenaar, een Chinees, en enkele andere vrienden dronken net hun laatste glaasjes van die avond. Hij liet me alleen en rende weg. De anderen dronken gewoon verder. Ik vroeg hen om me naar het ziekenhuis te brengen, maar dat weigerden ze. Ze zeiden dat ik maar op een ziekenwagen moest wachten.

Tegen de tijd dat de ambulance kwam, was mijn hele lichaam verlamd en had ik het gevoel dat mijn beenmerg al begon af te sterven. Op weg naar het ziekenhuis zag ik in een flits mijn hele leven voor me. Ik was atheïst – maar ik was bijna dood en ik wist niet wat er daarna zou komen. Toen zag ik in gedachten mijn moeder voor me die voor me bad en me aanmoedigde om

God aan te roepen. (Zij was de enige christen in de familie.) Ik wist niet wat ik moest zeggen en riep eenvoudig uit: „God, als U er werkelijk bent, help me dan om te bidden!” Onmiddellijk kwam het Onze Vader me in de gedachten. Voor het eerst bad ik echt vanuit mijn hart en vroeg ik Jezus om mijn leven in de hand te nemen. Meteen wist ik dat ik de Indische taxichauffeur en de Chinese hotelhouder moest vergeven.

Toen ik in het ziekenhuis aankwam, nam de verpleegster tweemaal mijn bloeddruk op, maar ze kon geen polsslslag vinden. Mijn aderen waren samengeklapt. De artsen probeerden mijn leven te redden met injecties met tegengif en met dextrose, maar het leek niet te helpen. Binnen een paar minuten leek het erop dat ik hen uit de handen geglipt was – ik gaf ongeveer vijftien minuten lang geen levenstekenen meer.

Vijftien minuten dood

Gedurende die tijd had ik de ervaring dat ik me op een zeer duistere plaats bevond. Ik wist niet waar ik was, en ik probeerde een lichtschakelaar te vinden. Maar toen ik mijn hand uitstreekte, kon ik niets aanraken. Het leek zelfs of mijn handen dwars door mijn eigen lichaam heen gingen.

Er kwam een koud, angstwekkend gevoel over me. Ik begon menselijke stemmen vanuit het duister te horen die zeiden dat ik mijn kop moest houden, en dat ik in de hel thuishoorde. Toen kwam er een felle lichtstraal die me onmiddellijk begon op te tillen. Ik werd als het ware er naar toe getrokken als een stofje naar een zonnestraal.

Ik ging door een opening naar binnen en kwam in een lange smalle gang terecht. Aan het einde van de tunnel kon ik de lichtbron zien. Het leek wel of die me met een ongeloflijke snelheid naar zich toe trok. Toen ik keek, werd ik overspoeld door een golf van licht, die me vervulde met warmte en met troost. Het was onge-

looflijk – als een soort levende emotie. De volgende golf was er een van vrede, en toen kwam er een van pure blijdschap. Toen ik aan de andere kant uit de tunnel kwam, stond ik in de tegenwoordigheid van een ontzagwekkend licht.

Terwijl ik me afvroeg of er iemand in dat licht zat, antwoordde er onmiddellijk een stem: „Jan, zou je terug willen?” – „Waar ben ik,” dacht ik bij mezelf. Ik keek over mijn schouder en herinnerde me het ziekenhuisbed. Ik vroeg me af: „Is dit een of andere bizarre droom?” Tenslotte antwoordde ik: „Ik weet niet waar ik ben, maar als ik uit mijn fysieke lichaam ben getreden, dan wil ik weer terug.” De stem zei: „Als je terug wilt, dan moet je alles in een nieuw licht zien.” In een flits zag ik de woorden „God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis.” Ik had nog nooit de Bijbel gelezen, en ik wist op dat moment nog niet dat dit een bijbeltekst was (1 Johannes 1:5). Plotseling realiseerde ik me dat ik in de tegenwoordigheid van God zelf moest zijn.

Hij weet wat ik denk, zelfs voordat ik het zeg. Hij weet wat ik mijn hele leven verkeerd heb gedaan. Ik voelde me ontmaskerd en wilde terug de duisternis in waar ik thuishoorde. Toen ik me terug probeerde te trekken, spoelde er een golf van licht door me heen. Het was puur, onvervalst licht. „Maar hoe kan God nu van me houden? Ik heb Zijn naam misbruikt, ik ben met jan en alleman naar bed geweest, ik ben geen goed mens.” Wat ik ook zei, golven van Zijn onvoorwaardelijke liefde bleven over me heen stromen, en ik begon onbedaarlijk te huilen. Het was zo wonderlijk – ik wist dat Hij me alles vergeven had en me accepteerde zoals ik was.

Toen ik dichterbij kwam, stond ik oog in oog met het meest ontzagwekkende schouwspel dat ik ooit gezien had. Daar stond een man zoals ik er nog nooit een had gezien. Hij was gekleed in schitterend licht. Ik kon Zijn blote voeten zien. Hij stak Zijn handen naar me uit alsof Hij me welkom heette. Toen ik hem aankeek, leek het licht wel zevenmaal zo fel te worden.

Terwijl ik dichterbij kwam, stroomden er golven van liefde over me heen.

Toen deed Hij een stap opzij en ik zag een doorgang naar een volkomen nieuwe wereld met groene weiden, een kristalheldere stroom, golvende groene heuvels onder een blauwe lucht; links van mij zag ik velden bezaaid met bomen en bloemen. Toen ik verder keek, zag ik dat hetzelfde licht dat ik eerder had gezien, over die hele ongerepte schepping leek te stralen. Ik wist dat ik thuis was.

Net toen ik op het punt stond om er naar binnen te gaan en het verder te onderzoeken, kwam de vraag: „Wel, wil je nog steeds terug?” Ik had niemand om naar terug te gaan, maar toen ik me omdraaide om te zeggen: „Adieu, wrede wereld”, zag ik voor mijn geestesoog mijn moeder en wist ik dat zij elke dag voor me bad en trachtte me de juiste weg te tonen. Zij kon niet weten van mijn gebed onderweg naar het ziekenhuis, en ik wist dat zij veel verdriet zou hebben over mijn dood. Daarom zei ik: „Ik zou graag terug willen.”

Ik begreep nu dat als ik terug ging, ik de dingen als door Gods ogen moest gaan zien – Zijn liefde, vrede, vreugde, vergeving, vanuit Zijn perspectief en niet vanuit mijn tijdelijke aardse perspectief. Toen ik terugkeek naar de tunnel, zag ik in een visioen mijn hele familie en duizenden en nog eens duizenden andere mensen. Ik vroeg aan God wie dat allemaal waren, en ik hoorde dat wanneer ik niet terugging, velen van hen geen kans zouden krijgen om van Hem te horen.

Toen ik vroeg hoe ik dan wel terug kon gaan, kwam het antwoord: „Zoon, til je hoofd op en voel hoe het vocht uit je oog loopt. Doe je oog nu open en kijk.” Ik was meteen weer terug in mijn fysieke lichaam en lag weer in het ziekenhuisbed, met mijn rechterbeen iets omhoog in de hand van een jonge Indiase arts die getracht had mijn leven te redden. Hij had een scherp instrument in zijn hand en zat in mijn voetzool te prikken als in een dood stuk vlees.

Toen hij omkeek en zag dat ik hem aankeek, schrok hij hevige. Ik zag hem denken

dat hij een zenuw had geraakt waardoor mijn lijf een stuip trekking gaf.

Zelf lag ik nog te worstelen met wat ik zojuist gezien had – heb ik God gezien? Terwijl ik hierover lag te piekeren, hoorde ik een stem: „Zoon, Ik heb je zojuist je leven teruggegeven.” Ik antwoordde: „Als U dat echt bent, Heer, help me dan alstublieft om mijn hoofd te draaien en uit mijn andere oog te kijken.” Ik had genoeg van dat geschrokken gezicht van die arts.

Ik wandelde het ziekenhuis uit

Er kwam weer kracht in mijn nek. Ik opende mijn linkeroog en zag een aantal verpleegsters en verplegers in de deuropening staan, verbaasd alsof er een dode was opgestaan. Toen mijn blik de hunne trof, deinsden ze van schrik terug. Voor zover ik weet, ben ik vijftien minuten dood geweest. Die nacht bad ik of God me wilde genezen. Hij deed een wonder, waardoor ik de volgende dag het ziekenhuis uit kon wandelen.

God vertelde me toen dat Hij graag wilde dat ik als Christen nu de Bijbel, Zijn geschreven woord, ging lezen. Gedurende de daaropvolgende zes weken las ik hem van kaft tot kaft. Mijn leven veranderde radicaal en is nooit meer hetzelfde geweest sinds die dag dat Jezus Christus zich in Zijn glorie aan me openbaarde.

Opmerking van de redactie: Ian McCormack is volledig hersteld van de kwallebeten. Zijn ontmoeting met God heeft zijn leven onherroepelijk ten goede veranderd. De drang naar drank, drugs, feestjes en zelfs roken, zijn verdwenen. Hij zegt nu dat een ontmoeting met God het meest ongelooflijke is wat een mens ooit mee kan maken. □

Het antwoord op onze zakelijke vragen

Toen ik nog klein was, heeft een longontsteking me bijna mijn leven gekost. Vertwijfeld bad mijn moeder tot God en beloofde ze mijn leven in Zijn dienst te stellen als Hij het zou sparen. Het duurde nog twintig jaar voordat ik me zelf aan God overgaf.

**Esko Pusa
Tampere, Finland**

„De planeet die aarde heette”

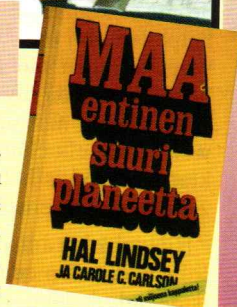
Toen ik het boek *De planeet die aarde heette* van Hal Lindsay las, begon ik me te realiseren dat als Jezus niet de heer over mijn leven was, ik er uiteindelijk slecht van af zou komen. Nadat ik een aantal jaren lang naar een antwoord had gezocht, begon ik de Bijbel te lezen. Een paar vrienden hadden me verteld dat God zich openbaart aan hen die Hem zoeken. Daarom bad ik: „Als U bestaat, God, wil ik dat graag zonder een greintje twijfel weten.”

Een paar dagen later kwamen er twee mannen bij mij aan de deur. Zij vroegen of ik belangstelling had voor geestelijke zaken. Ik liet ze binnen en we praatten uren lang over God. Nadat ik een paar keer met hen naar een bijbelstudiegroep was geweest, besloot ik om mijn leven aan Jezus over te geven. Een maand later deed mijn vrouw hetzelfde.

Samen met de anderen in die bijbelstudiegroep leerde ik veel fundamentele dingen over God. Ik leerde bijbelteksten uit mijn hoofd en werd sterker in mijn geloof. Als ik met anderen deelde wat God voor mij gedaan had, dan bracht de Heilige Geest me bijbelteksten te binnen die daar

betrekking op hadden. Het was prachtig om te zien hoe God de dingen gebruikte die ik inmiddels geleerd had! Vaak leken de woorden die me te binnen schoten precies de juiste te zijn voor die situatie.

Langzaam maar zeker werd mijn relatie met Jezus zo diep dat er niets meer was wat ik niet met Hem in gebed kon delen, of het nu om persoonlijke dingen ging of

HET ANTWOORD OP ONZE ZAKELIJKE VRAGEN

om zakelijke problemen. God help me op ieder gebied.

Ik ben bijvoorbeeld al dertien jaar algemeen directeur van mijn huidige bedrijf. Op een bepaald moment waren er veel problemen. Tot tweemaal toe moest ik mensen ontslaan. Zelfs de toekomst van mijn eigen functie was onzeker. In die situatie was ik in staat om alles in Gods handen te leggen. Ik stelde een reorganisatievoorstel op voor het bedrijf. Dat werd aangenomen en we konden de winstgevendheid weer herstellen. Tegenwoordig bid ik voor elke beslissing van enige betekenis. God brengt nieuwe zaken binnen en geeft mij frisse ideeën.

Daar ik de marketing-sector werk, heb ik veel goede relaties. Het gebeurt vaak dat ik per telefoon over zakelijke dingen spreek en dat mensen dan ineens hun eigen problemen vertellen. Ik kan hen dan vaak helpen en voor hen bidden.

Onze klanten hebben vertrouwen in ons. Ook daarvoor ben ik dankbaar, omdat God degene is die me de wijsheid geeft om de juiste keuzes te maken en mensen te helpen die bij ons komen. Voor verkoopvergaderingen bid ik altijd dat wanneer het project geen zegen voor onze klant zal zijn, hij het niet accepteert. Mijn grote wens is dat elk contract ook goed voor de klant is. God is het antwoord op al onze zakelijke problemen.

Hij is ook het antwoord op onze persoonlijke noden. Op een bepaald moment had ik de indruk dat ik voor mijn vrouw moest bidden, die al een tijdje ziek was. Toen ik mijn hand op haar maag legde, begon ik te huilen. Ik voelde me onwaardig en bad eerst voor mijn eigen rechtvaardigheid. Toen bad ik voor mijn vrouw. Terwijl ik dat deed, zei ze dat er een warmte door haar heen stroomde en dat de pijn verdwenen was. Ze was genezen.

Esko en Irma Pusa

Mijn eerste contact met de Full Gospel Business Men's Fellowship International (FGBMFI) was door het boek *De gelukkigste mensen van de wereld*. Het moedigde me aan om anderen te gaan helpen en dat het niet onze verantwoordelijkheid is hoe zij reageren; onze enige verantwoordelijkheid is om de waarheid te delen.

Toen ik later uitgenodigd werd voor een FGBMFI-bijeenkomst, leerde ik andere gewone mensen kennen die door God op een bijzondere manier gebruikt werden. Ik begon te bidden voor een FGBMFI-afdeling in mijn eigen woonplaats. Een groep mannen kwam bijeen om daarvoor te bidden. Toen we voor elkaar gingen bidden, groeide onze groep uit tot zo'n 40 personen. We hebben nu een chapter hier in Tampere, en we hebben God veel zien doen als antwoord op onze gebeden.

Esko Pusa is directeur van een direct-marketing-bedrijf. Hij is lange tijd voorzitter geweest van het FGBMFI-chapter Tampere, en nu is hij nationaal vice-voorzitter van de FGBMFI in Finland. Hij en zijn vrouw Irma hebben twee kinderen: Heli (25 jaar) en Juha (20 jaar).

Twée jockeys

Zijn zoon Dominique is nu 24 jaar oud en houdt van paarden, net als zijn vader. Hij was jockey. Maar zijn sport werd hem bijna fataal...

**Raf Depuydt
Torhout, België**

Op 25 juni 1988 reed Dominique, mijn zoon, met zijn sulkey op de renbaan. Het paard schrok ergens van, steigerde, en viel achterover op Dominique. Twee maanden lang lag Dominique in coma. De artsen hadden hem al opgegeven – en als hij het al overleven zou, zou zijn toestand „onmenselijk” blijven. Wij zagen alles zwart in. Als er een God is, hoe is zoiets dan mogelijk en hoe kan Hij dat dan toelaten?

Plotseling kwam Dominique weer bij kennis, maar hij bleef volledig verlamd en moest een rolstoel hebben. Familie van ons (Rik Van Neste uit Izegem) zei ons dat we tot God moesten bidden, want Hij was de enige die ons helpen kon. Na verschillende gesprekken met Rik en met Bill (een vriend van Rik) begon mijn vrouw, Roos, maar ook Dominique zelf daarin te geloven. Zelf kon ik daar geen tijd aan beste-

den, want ik had het druk genoeg met mijn werk. Ik dacht er ook verder niet over na. Eerlijk gezegd vond ik het allemaal maar flauwekul en larie. Maar niet lang daarna begonnen mijn vrouw en mijn zoon regelmatig naar de bijeenkomsten van de *Full Gospel Business Men's Fellowship International* (FGBMFI) in Izegem te gaan. Rik had daar de leiding.

Na herhaaldelijk aandringen lukte het hen ook mij over te halen om eens mee te gaan naar zo'n diner-bijeenkomst. Daar werd ook gezongen. Ik vond het maar stom. Ik kon niet meezingen. Maar toch voelde ik me meer en meer aangetrokken; als ik zou kunnen, zou ik elke maand meegegaan zijn.

Na een zekere tijd vroeg Roos: „Wat zou je ervan denken als we eens gebedsavon-

den bij ons thuis hielden, die later misschien tot een eigen chapter (afdeling) in Torhout zouden kunnen leiden?" Ik zei noch nee noch ja. Ik herinner me nog die eerste avond. Ik bekeek alles van een zekere afstand en dacht bij mezelf: „Waar zal dat eindigen? Iedereen staat daar maar met zijn handen omhoog, en maar zingen. 't Zal nog lang duren voordat ik zover ben dat ik daaraan meedoe.”

Na die eerste avond was mijn vrouw teleurgesteld. „Waarom kom je er ook niet bij zitten?" vroeg ze. „Het is zo heerlijk om de Heer te prijzen! De lofliederen zijn zo mooi. Kom toch ook eens!"

Ja, de volgende keer liet ik me ompraten en nam ik deel. Ik zong nog wel niet mee, want ik was bang om vals te zingen. Maar ik genoot van de avond, en sindsdien wilde ik die gebedsavonden niet meer missen. Zo leerde ik langzamerhand Jezus kennen en gaf ik mij uiteindelijk in 1994 aan Hem over.

Wij waren wel christelijk opgevoed, maar toch veranderde er nu veel in ons leven. Wij bidden veel voor onze zoon Dominique en we zien hem steeds verder verbeteren. Dank aan Jezus!

In 1995 kreeg ik zelf een ongeluk op de renbaan. Ik werd uit de sulkey geslingerd en smakte tegen de grond. Ik zag nog hoe het paard verder rende. „Ik moet snel van de baan af," dacht ik nog, „want anders is het paard zo weer rond en loopt het over me heen." Maar mijn lichaam gehoorzaamde niet meer... ik was niet in staat me te bewegen! Als een bliksemschicht schoot het door me heen: „Dominique – rolstoel – verlamd – afgelopen, alles is afgelopen!" Maar meteen daarop dacht ik aan Jezus: „Heer, U alleen kunt mij nog redden! Laat mijn handen en voeten weer bewegen en laat mij opstaan! Dan zal ik altijd een getuige voor U zijn en uw kruis voor mijn restaurant plaatsen." Nog voordat er helpers bij mij waren, kon ik weer opstaan!

Steeds leg ik al mijn problemen aan Jezus voor, en Hij hoort al mijn gebeden.

Nog ditzelfde jaar werden al mijn paarden ziek. Eén paard was zelfs al een jaar ziek en was door de dierenartsen ongeneeslijk verklaard. Op onze gebedsavond hebben wij er allen voor gebeden. De dag erna heb ik dat paard de handen opgelegd. Het was zo'n lief dier. Ik vroeg aan Jezus: „Heer wilt U dit paard genezen!" En ik gebood de duivel in Jezus' naam om te verdwijnen uit dit dier. En er gebeurde een wonder: in minder dan een maand was het paard volledig genezen en liep het weer in de competitie! Ook de andere paarden waren intussen genezen.

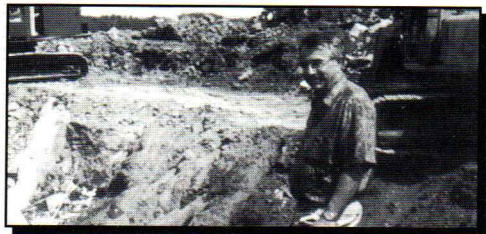
Beste lezer, geloof me: God is goed. Bid tot Hem, en Hij kan niet weigeren als U bidt in Jezus' naam!

Raf Depuydt uit Torhout (West-Vlaanderen) is één van de beroemdste beroeps-jockeys van België. Daarnaast runt hij met zijn vrouw en dochter een restaurant. Vóór zijn restaurant staat een twee meter hoog kruis met als opschrift „Jezus alleen is onze redder." Raf en zijn vrouw Roos hebben twee kinderen, Dominique en Veronique. Raf is lid en Dominique secretaris van het pas opgerichte FGBMFI-chapter in Torhout.

De Doop in de Heilige Geest

In enkele verhalen van dit tijdschrift is sprake van de Doop in de Heilige Geest. Dit is een Bijbelse ervaring die aan de volgelingen van Jezus Christus beloofd is. De bedoeling ervan is de ontvanger de kracht te geven Gods wil te doen. De Bijbel spreekt hier dikwijls over in het boek Handelingen. Voor meer informatie hierover kunt u contact opnemen met een Chapter van de FGBMFI (zie blz. 12).

I.A.M. en occultisme

Ken Menard
Hawkesbury, Ontario

Alcohol en drugs hebben in mijn leven nooit een rol gespeeld. Ik was geen dief. Eerlijk gezegd geloof ik dat ik was wat de meesten een „goed mens” noemen. Maar ik was erg verlegen en vond het moeilijk om mijn gevoelens tot uitdrukking te brengen. In feite voelde ik me erg onzeker.

In 1973 kwam er een groep naar onze stad die zich *Institute of Applied Metaphysics* (Instituut voor toegepaste metafysica, IAM) noemde. Zij leerden dingen als meditatie, astraal reizen, automatisch schrift, enz. Zij beweerden onze persoonlijkheid en onze psyche te ontwikkelen. Ginette en ik volgden hun cursussen. Ginette zocht liefde en ik zocht kennis. We hadden toentertijd geen flauw idee van de gevaren die aan deze activiteiten kleefden.

Tijdens een vakantie waarin we een intensieve cursus over deze onderwerpen bijwoonden, gaf Ginette – tegen alle logica in – haar leven aan Jezus Christus. Onmiddellijk werd er een verandering in haar zichtbaar. Zij wilde dat ik dezelfde stap deed, maar ik kon dat gewoonweg niet. Ik wist dat het erop neer kwam dat ik alles moest opgeven waar ik juist mee bezig was, en dat wilde ik niet.

Een vrouw in de IAM-groep kreeg een visioen. Ze zei dat de wereld op 26 juni 1976 om 21.00 uur zou vergaan. We werden allemaal uitgenodigd om naar het centrum te komen. Een stem binnenin mij zei: „Ga toch niet, het is belachelijk,” maar ik ging toch. Tegen half negen begon ik me

te voelen als een veroordeelde gevangene. Het leek wel of er geen uitweg meer was.

Bij die gedachte begon ik me plotseling af te vragen: „Als we inderdaad gaan sterven, waar ga ik dan heen? Bestaat Jezus echt?” Zij hadden ons geleerd dat Jezus een profeet was en dat Hij gestorven was, en dat Hij ons daarom niet zou kunnen helpen. Maar aan de andere kant, als Hij echt de Zoon van God was, zoals Hij beweerde, en als Hij niet alleen gestorven was maar ook opgestaan, dan was dat iets anders. „Wat heb ik te verliezen?” redeneerde ik. Ik bad: „Jezus, ik erken U als de Zoon van God. Kom alstublieft in mijn leven.”

Terwijl ik kort daarna de Bijbel las, viel mijn oog op 1 Joh. 4:3, waar staat: „Iedere geest die niet belijdt dat Jezus in het vlees gekomen is, is niet uit God, maar is de geest van de antichrist.” Op dat moment verbrak ik alle relaties met de IAM en met het occultisme. Diezelfde week gaf God Ginette meer duidelijkheid over die groep.

Later ontdekte ik dat veel van de boeken die ik gelezen had, in feite uit het occultisme voortkwamen, en dat geleidegeesten in feite demonen waren. Ik brak met al die dingen en verbrandde alle boeken en andere zaken die ik nog had van de IAM-groep.

God heeft vele wonderen voor mij gedaan. Ik ben genezen van artritis in mijn schouder en van een ademhalingsprobleem. Ook ben ik op slag genezen van een maagzweer waar ik al een aantal jaren last van had. Jezus nam alle angsten, zorgen, jaloezieën en schuldgevoelens van me weg. ■

INTERNATIONALE GEMEENSCHAP VAN VOLLE-EVANGELIEZAKENLIEDEN

Het tijdschrift STEM wordt elke twee maanden (de Nederlandstalige uitgave elke vier maanden) uitgegeven door de Full Gospel Business Men's Fellowship International (FGBMFI), een wereldwijde evangelische gemeenschap van christen-zakenlieden. Alle rechten voorbehouden.

Stichter: Demos Shakarian. *Internationaal voorzitter:* Richard Shakarian. *Europees vice-voorzitter:* James Winter. *Europees Kantoor:* Mechelsesteenweg 30, B-3000 Leuven, België; tel. (0032)(0)16-207944, fax (0032)(0)16-207931.

Hoofdredacteur „Stem” voor Europa: Blair Scott. *Productie-assistent:* Donato Anzalone. *Redacteur voor Nederland en Vlaanderen:* Huug Hahn; tel. (0031)(0)40-2536592, fax (0031)(0)40-2549629.

Nederland:

Nat. voorzitter: I. van der Zee
Secretariaat: H. Hahn, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2536592, fax 040-2549629
Admin. en distrib.: J. de Jong, Rubensstraat 22, 3351 JV Papendrecht; tel. 078-6152725
Bankrekening: Postbank 187344, t.n.v. FGBMFI Nederland, Papendrecht.

België:

Nat. voorzitter: Raoul Richez
Secretariaat: Koen Van Neste, Ieperstraat 38, B-8830 Hooglede; tel. 051-241435
Admin. en distrib.: Mechelsesteenweg 30, B-3000 Leuven; tel. 016-207944, fax 016-207931

Plaatselijke chapters in Nederland:

<i>chapter</i>	<i>elke</i>	<i>inlichtingen</i>	<i>telefoon</i>
Alkmaar	<i>1e dinsdag</i>	C. van Engelenhoven	0229-215573
Amersfoort	<i>(tel. inl.)</i>	R. van Ginkel	033-2459259
Amsterdam	<i>(tel. inl.)</i>	L. Hoksbergen	070-5116070
Deltachapter (Zeeland)	<i>(tel. inl.)</i>	H. Duynisveld	010-4422860
Drechtstreek	<i>(tel. inl.)</i>	H. Duynisveld	010-4422860
Eindhoven	<i>1e maandag</i>	H. van Dingstee	0499-472521
Groningen	<i>3e maandag</i>	J. Roffel	0594-212747
Den Haag	<i>3e dinsdag</i>	J. van Bijsterveld	070-3253184
Heerenveen	<i>laatste maandag</i>	D. de Leeuw	0515-414864
Hoogeveen	<i>2e dinsdag</i>	A. Tempelman	0592-344267
Naaldwijk	<i>3e maandag</i>	M. van der Hoff	070-3936573
Roermond	<i>laatste maandag</i>	Th. Bovend'Eerd	0475-486621
Rotterdam	<i>laatste dinsdag</i>	J. Hoogendoorn	0172-217527
Utrecht	<i>(tel. inl.)</i>	I. van der Zee	010-5924837
Zoetermeer	<i>4e maandag</i>	H. Dijkshoorn	015-3693634

Plaatselijke chapters in België:

<i>chapter</i>	<i>inlichtingen</i>	<i>telefoon</i>
Brussel (<i>Ned.-talig</i>)	Europese Kantoor	016-207944
Brussel (<i>Franstalig</i>)	H. Mutshipayi	02-6877041
Brussel (<i>Engelstalig</i>)	Carl Walker	02-3804954
Charleroi (<i>Franstalig</i>)	Jean Leroy	071-844925
Izegem (<i>Ned.-talig</i>)	Rik Van Neste	051-306983
Kortrijk (<i>Ned.-talig</i>)	Frans Van de Kerckhove	056-220020
Liège (<i>Franstalig</i>)	François Dechamps	087-338743
Limburg (<i>Ned.-talig</i>)	Louis Coppens	016-810095
Mons (<i>Franstalig</i>)	Michel Dupriez	067-333600
Mouscron (<i>Franstalig</i>)	Jacob Kalemba	056-840325
Namur (<i>Franstalig</i>)	Luc Lannoye	084-315547
Saint-Vith (<i>Duitstalig</i>)	Arno Bourgraff	00352 808128
Torhout (<i>Ned.-talig</i>)	Andre Hoornaert	050-213937

Het leven biedt méér

„Het leven is de moeite niet waard!” was mijn conclusie. Ondanks een fijn gezin, een mooi huis, een goedlopende zaak, en alles wat je maar voor geld kon krijgen, ontbrak er toch iets. Het leven leek zinloos – het bestond alleen maar uit eten, slapen en werken – en het had geen doel. Aan het eind van de dag zei ik nogal eens tegen Meta, mijn vrouw: „Het leven moet toch meer te bieden hebben!”

Ik begon te drinken en ik reed zelfs auto als dat eigenlijk niet meer verantwoord was. Er moest iets veranderen, dat was duidelijk! Op een zekere ochtend bezocht ik een speciale kerkdienst. De pastor vierde dat hij tien jaar aan die parochie verbonden was en ik was als gast uitgenodigd. Tot mijn verbazing werd er gitaar gespeeld en zong men moderne lofprijzlieders, en er waren mensen die vertellen hoe God hun leven veranderd had. Dat was beslist niet wat ik gewend was. Zoiets had ik nog nooit meegemaakt.

De mensen waren enthousiast over wat Jezus voor hen had gedaan. Vreemd genoeg leek het wel alsof alles wat er gezegd en gedaan werd, voor mij alleen was. Telkens als er een vraag in mij opkwam, zei de spreker: „Als u niet begrijpt dat...” en vervolgens beantwoordde hij precies de vraag die ik in mijn hoofd had. Het leek haast of hij wist wat ik dacht.

Bert Laverty
Craigavon, Noord-Ierland

Voordat er een week voorbij was, wist ik dat dit was wat ik zocht – ik had Jezus nodig. Ik realiseerde me dat het belangrijk was om dat in het openbaar te belijden. Met dat doel ging ik naar een bepaalde christelijke bijeenkomst. Maar ik werd afgeleid en vroeg niemand om met me te bidden. Toen ik die avond na de bijeenkomst thuiskwam, knielde ik in de badkamer neer en bad zelf tot Jezus.

Dit bracht een enorme verandering in mijn leven teweeg. Mijn smerige taalgebruik hield onmiddellijk op. Ik was opgewonden, zelfs een beetje zenuwachtig. Omdat ik in een ruw deel van Belfast

werkte, vond ik dat ik taai moest zijn om me staande te houden. Op dat moment wist niemand wat er met me gebeurd was; ze wisten alleen dat ik veranderd was.

Ik werd al gauw uitgenodigd op een doordeweekse gebedsbijeenkomst waar mensen uit allerlei verschillende kerken kwamen. Dit was mijn eerste kennismaking met interkerkelijke lofprijs en aanbidding. Het deed me goed. Wat zo prachtig was, is dat Jezus er de samenbindende factor is.

Stukje bij beetje groeide ik in mijn geloof, en toen ik eenmaal de doop in de Heilige Geest had ontvangen, begon ik vrijmoedig van Jezus te getuigen.

Door de jaren heen, in de moeilijke tijden waar Ierland doorheen is gegaan, beleefde ons familiebedrijf verschillende uitdagingen. We hebben een oneerlijke bedrijfsleider gehad. Eén van onze winkels is opgeblazen. Uiteindelijk had het bedrijf zoveel schade opgelopen dat we na een bestaan van achttien jaar bijna geruïneerd waren.

Er is een antwoord

Het was een heel moeilijke tijd voor me, hoewel God me door het gebed en de bemoediging van christenvrienden een innerlijke vrede gaf zodat ik het kon volhouden. Op een gegeven moment, toen alles verloren leek, hebben twee van mijn dochters, die Jezus ook persoonlijk hadden leren kennen, gevast en gebeden voor mijn situatie. Op het laatste moment opende God een weg waar helemaal geen weg meer was. We vonden een koper voor een deel van onze zaak. We moesten ons huis, onze auto's, de TV en de video verkopen, maar we gingen niet failliet. Dag aan dag heeft God voor ons gezorgd. Hij zorgde voor een woning en voorzorg in al onze noden, inclusief een goede baan als personeelsmanager. God heeft in die tijd veel wonderen in ons leven gedaan.

Rond die tijd nodigde een vriend me uit om met hem mee te gaan naar een bijeenkomst van de *Full Gospel Business Men's Fellowship International* (FGBMFI). Ik vond dat prima. Ik leerde er een groep zakenlui kennen die ook christen waren. Later werd ik lid van het chapter Craigaivon. Op een van die dinerbijeenkomsten besloot ook mijn vrouw om Jezus met haar hele hart te volgen.

Toen mijn nichtje ernstig ziek werd, hadden we net een bijbelstudie gehad uit het boek Markus, waar staat dat Jezus mensen genas. Zodoende ging ik er heen om voor haar te bidden. Men vertelde mij dat zij baarmoederkanker had en dat ze een radicale operatie moest ondergaan. Ze was pas zestien.

Een paar dagen nadat ik voor haar gebeden had, was ik teleurgesteld toen ik hoorde dat de operatie nog steeds nodig geacht werd. Ik had echt geloofd dat God een wonder zou doen! Later op die dag kregen we een telefoontje van haar moeder. De chirurg wilde weten wie er voor het meisje had gebeden, want alle kwaadaardige plekken bleken nu bij de baarmoederhals te zitten. Dat was heel anders dan eerst, en het had tot gevolg dat haar leven gespaard bleef.

Op mijn werk raakte een van de meisjes ernstig verbrand. Drie dagen tevoren had ik haar verteld over mijn nichtje. De ochtend na het ongeluk kwam zij op het werk, ingezwachteld van haar middel tot bovenop haar hoofd – het enige wat nog zichtbaar was, waren haar lippen. Ze had zichzelf uit het ziekenhuis ontslagen om mij te kunnen spreken, want ik had verteld dat Jezus hedentendage nog steeds geneest. Ik pakte haar hand en bad rustig. Tegelijk gaf ik haar het advies om naar huis en naar bed te gaan.

Kort daarna werd mij gevraagd om haar te komen opzoeken. Terwijl ik op het werk dat vlugge, rustige gebed had opgezegd, blijkt er een warm gevoel door haar arm naar boven gestroomd te zijn en werd de pijn minder. Ook in onze kerk had ik gevraagd voor haar te bidden. Ik wist niet wat ik doen moest en ging naar boven naar

**Links: Bert en Meta Laverty met hun dochters
Rechts: Bert met een paar van zijn medewerkers**

mijn kantoor. Daar stortte ik mijn hart voor God uit. Het leek of ik als antwoord kreeg dat ik er heen moest gaan en opnieuw voor haar moest bidden.

De chirurg had gezegd dat ze een huidtransplantatie over haar hele gezicht moest hebben. Zelfs haar oogbollen waren geschroeid. Ik bezocht haar, zoals ik meende dat ik doen moest, en ik legde mijn handen op haar hoofd en bad eenvoudig in de naam van Jezus tot God of Hij haar wilde genezen. Terwijl ik dat deed, leek het of mijn handen aan haar hoofd vastgeplakt werden. Toen ze uiteindelijk weer loskwamen, hield ik op met bidden en ging naast haar zitten. Ze vroeg: „Zal ik het verband er nu afhalen?“ In mijn kleingeloof zei ik: „Nee, wacht maar tot morgenochtend als de verpleegster komt.“

De volgende ochtend belde ik om te informeren hoe het met Jacqueline ging. Men antwoordde: „De verpleegster kwam, haalde het verband eraf, slaakte een kreet, deed het verband weer terug en bracht haar zo snel mogelijk naar het ziekenhuis!“ Een uurtje later kwam de jongedame mijn winkel binnenwandelen, zonder verband en met een donkere bril. God had Jacqueline genezen, inclusief haar ogen. Met als resultaat dat zij haar leven aan Jezus Christus gaf.

Een man belde me op. Hij was alcoholist en iemand had hem mijn nummer gegeven. Ik zocht hem op en vertelde hem van Jezus. Hij had zelfmoordneigingen, maar nadat we gepraat hadden, stemde hij ermee in om tot Jezus te bidden en zich over te geven. De volgende dag moest hij voor de rechter komen. Hij raakte weliswaar tijdelijk zijn kinderen kwijt, maar God heeft zijn leven veranderd. Tegenwoordig is die man overtuigd christen en is hij volledig veranderd! Zijn vrouw en kinderen hebben allemaal hun leven aan Jezus gegeven. God heeft echt een wonder gedaan in dat gezin!

Bert Laverty is regieleider voor de FGBMFI in Noord-Ierland. Hij is gepensioneerd manager in de levensmiddelenhandel. Bert en zijn vrouw Meta hebben drie dochters en vijf kleinkinderen.

Geld was niet genoeg

Geld was altijd al mij god. Mijn doel was altijd om succes in zaken te hebben en rijk te worden. In 1989 begon ik mijn eigen zaak en ik werd langzaam maar zeker steeds rijker. Maar vreemd genoeg maakte het geld me niet gelukkig. Telkens als ik iets nieuws kocht, bleef ik met een leegte zitten in plaats van dat ik voldoening ervoer.

**Jan Ennis
Porto Foz, Portugal**

Ik miste iets. Als ik een nieuwe auto had gekocht, of een nieuw huis, of antiek of iets anders wat ik graag wilde hebben, vervloog de spanning van het nieuwe al na een paar uur. Het was gewoon een teleurstelling! Mijn hele leven had ik geploeterd voor iets dat me nu alleen maar liet zitten met het verlangen naar nog meer.

Op een dag belde mijn jongere broer me op en vertelde me dat hij een christelijk meisje had leren kennen en dat hijzelf nu zijn leven aan Jezus Christus had gegeven. Ik verbaasde me toen ik hem de volgende keer weer zag. Er straalde zo'n tastbare vrede uit zijn ogen. Daarvóór had hij veel problemen, maar ineens waren die allemaal verdwenen – wat een verandering! Hij leek nu van nature een leiderstype – dat was iets nieuws.

De hele familie sprak over hem. Het verbaasde ons allemaal hoe hij eerst zo

gedepriemd was en nu zo vol vrede en blijdschap. Nadat ik die verandering gezien had, hoefde ik niet lang na te denken toen hij me vroeg om mee te gaan naar een internationale conventie van de *Full Gospel Business Men's Fellowship International* (FGBMFI) – ik ging mee.

Ik verwachtte dat mij net zo iets zou overkomen als mijn broer. Als er één ding was wat ik in het zakenleven geleerd had, dan was het dat je een nieuwe situatie open en onbevooroordeeld tegemoet moet treden, en dat deed ik dan ook. Ik wist dat als

ik me niet open opstelde, er niets zou gebeuren.

Aan het eind van de eerste bijeenkomst vroeg de spreker of degenen die gebed wilden, naar voren wilden komen. Ik wilde echt dat er iets gebeurde, en ik ging dan ook naar voren, terwijl ik met mijn hele hart bad. Ik voelde de aanwezigheid van de Geest van God, maar toen er met me gebeden was, voelde ik niets.

Ik ging terug naar mijn plaats en was

zegd, gebrek aan ervaringen – besloot ik ditmaal geen gebed te vragen.

Maar terwijl ik daar achterin die grote zaal stond te kijken, strekte de spreker zijn handen uit naar het publiek als geheel, en zei: „In de naam van Jezus!” Op dat moment viel ik op de grond, alsof iemand de vloerbedekking onder me weg had getrokken. Ik viel onder de kracht van God. Eerst schrok ik er een beetje van, omdat ik niets verwachtte. Het leek wel uit het niets te komen.

Ik was nauwelijks opgestaan of hij riep alweer: „In de naam van Jezus!” en ik viel opnieuw. Toen ik weer opstond, kwamen er tranen in mijn ogen. Ik schrok alweer – sinds mijn kindertijd had ik niet meer gehuild! Het was een verademing. Ik voelde me heerlijk schoon. Op dat moment wist ik absoluut zeker dat God leefde en om mij gaf. Ik voelde me zo vrij als ik me nog nooit gevoeld had.

Na die avond zei mijn broer dat het onvoorstelbaar was hoe ik veranderd was. Die vrede ben ik ook nooit meer kwijtgeraakt. Sindsdien is mijn toewijding aan Jezus steeds groter geworden.

Natuurlijk moet er gestreden worden. De duivel tracht me terug te krijgen, maar als ik in Jezus' naam bid, houden de verleidingen op. Als ik op zakelijk gebied problemen heb, bid ik of God me een oplossing wil geven, en die geeft Hij ook. Hij geeft me vrede en wijst mij de juiste weg. Ik ben ongehuwd en woon ver van mijn familie vandaan. Vrede en voldoening zijn voor mij heel belangrijk. God geeft me die.

Die drang naar geld, geld en nog eens geld is verdwenen, en mijn manier van zakendoen is ook veranderd. Vreemd genoeg, toen ik ophield met al die zakelijke praktijken die wat onethisch waren, heb ik daar uiteindelijk geen geld op verloren – integendeel zelfs. Sinds ik ben opgehouden met het geld te dienen, is het me nog nooit zo goed gegaan.

flink teleurgesteld, maar ik gaf de hoop niet op dat er nog iets gebeuren zou. Tijdens de volgende bijeenkomst gebeurde hetzelfde. De derde avond, toen een van de hoofdsprekers van de conventie sprak, kon ik weer de krachtige aanwezigheid van God voelen. Maar, gefrustreerd door mijn eerdere ervaringen – of, liever ge-

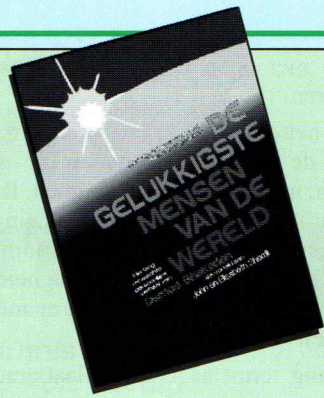
GELD WAS NIET GENOEG

Men zegt dat ik een ander mens ben geworden – een veel prettiger persoon. Eén voorbeeld van die verandering vond plaats kort na de conventie. Ik had een zakelijke transactie die duidelijk slecht afliep. Het kwam erop neer dat ik er € 600.000 bij inschoot, en ik was daar in gedachten dag en nacht mee bezig. Toen ontmoette ik de leider van de FGBMFI in Denemarken en vertelde hem van mijn probleem. Hij bad met mij. Sindsdien heb ik er niet meer aan gedacht. Ik heb geleerd dat er voor elk probleem een oplossing is, en die ligt in het gebed. God helpt inderdaad.

Hoewel ik nog steeds zaken doe en mijn bedrijf voortdurend groeit, is mijn hele houding ten opzichte van geld veranderd. De zaken gaan goed, maar geld is niet meer mijn god. Ik zou andere zakenmensen willen adviseren niet bang te zijn om hun leven aan Jezus Christus over te geven. Vroeger dacht ik dat ik dan uit het zakenleven moest stappen en priester moest worden of zo om God te kunnen dienen. Maar Hij heeft niets weggenomen van mijn leven. Hij heeft het juist een doel gegeven.

Het is mijn ervaring dat God al diegenen wil zegenen die Hem volgen. Ik geloof nu dat de reden waarom er de eerste twee keer niets met me gebeurde toen ik mensen vroeg om met me te bidden en de derde keer wel, was dat God me wilde laten zien dat het niet aan mij was om te beslissen wat Hij zou doen en wanneer, maar dat dat Zijn zaak was. In werkelijkheid was God al de hele tijd aan mij aan het werken. Het is Zijn wens om ieder van ons te zegenen. Het enige wat wij hoeven te doen, is ons vertrouwen op Hem te stellen.

Jan Ennis is een Deense zakenman en is eigenaar/directeur van een textielexportbedrijf in Porto (Portugal). Hij is lid van de FGBMFI.

U kunt dit geweldige boek over het ontstaan van de FGBMFI via uw plaatselijk chapter verkrijgen (zie blz. 12).

ALS U STEM WENST TE BESTELLEN

Als u *STEM* wenst te ontvangen voor uzelf of om aan anderen weg te geven, dan kunt u het tijdschrift bij uw afdeling bestellen. Indien u geen lid van de FGBMFI bent, schrijf dan a.u.b. naar een van deze adressen:

VOOR NEDERLAND:

Administratie FGBMFI Nederland
Jan de JONG, Rubensstraat 22,
3351 JV Papendrecht,
Tel: 078-6152725
Prijs per jaar: f 14,50.

VOOR BELGIE:

FGBMFI STEM
Mechelse Steenweg 30
B-3000 Leuven
016-207944
Prijs per jaar: BF 270

Beste lezer: Bij het lezen van de getuigenissen in dit nummer van Stem heeft u zich misschien afgevraagd of u ook God persoonlijk kunt leren kennen en vrede hebben in uw hart. Jezus zei, dat je om God, die Geest is, te kennen, opnieuw geboren moet worden in je menselijke geest. Om dit te laten gebeuren moet u:

1. Tegenover God erkennen dat u egoïstisch geleefd hebt en dat u, door Hem niet te eren als Heer van uw leven, gezondigd hebt en gescheiden bent van Hem. „Want allen hebben gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid Gods” Romeinen 3:23.

2. Bekeer u door u tot God te wenden en vergeving te vragen voor uw zonden en vraag Hem u te helpen te leven zoals Hij dat wil. „Als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen” Lukas 13:3.

3. Geloof dat Jezus de Zoon van God is en dat Hij, toen Hij aan het kruis stierf, uw zonden op Zich heeft genomen, opdat u van God vergeving zou kunnen ontvangen. „Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” Johannes 3:16.

4. Belijd voor God dat u Jezus aanneemt als uw Verlosser en Heer van uw leven. „Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden” Rom 10:9.

Als u na zorgvuldig hierover nagedacht te hebben en de bijbelgedeelten voor uzelf nagelezen te hebben deze belangrijke stap wil nemen, bid dan het volgende hardop: „Heer, ik ben ervan overtuigd dat ik een zondaar ben en daarom op weg naar de ondergang. Ik geloof in mijn hart dat Jezus uw Zoon gestorven is voor alle zondaars, mij inbegrepen, en Zijn bloed vergoten heeft om mijn zonden af te wassen. Ik belijd dat Jezus de Verlosser en Heer van mijn leven is en dank U voor uw geschenk: het eeuwige leven. Ik vertrouw nu op U om mij te helpen zo te leven als U het wil.”

Vertrouw niet op uw gevoel als bewijs dat God u aangenomen heeft. Gevoelens kunnen veranderen, maar uw nieuwe relatie met God is gebaseerd op Zijn beloften in Rom.10:13. **Schaam u niet om anderen te vertellen over uw relatie met Jezus** (Mattheus 10:32). **Neem elke dag de tijd om te bidden en de Bijbel te lezen** (1 Petrus 2:2, Psalm 37:4).

Wanneer u deze belangrijkste van alle beslissingen genomen heeft, laat het ons dan alstublieft weten, zodat we u meer informatie kunnen toesturen. Vul de bon in en stuur deze naar ons op.

HET DRIEVOUDIG DOEL VAN DE INTERNATIONALE GEMEENSCHAP VAN VOLLE-EVANGELIE- ZAKENLIEDEN

1. Te getuigen van Gods aanwezigheid en kracht in de wereld van vandaag, door middel van de boodschap van het totale Evangelie voor de totale mens.

2. Overal ter wereld mannen de gelegenheid te bieden van hun ervaringen in Jezus Christus te getuigen en hen op te bouwen, zodat zij verfrist en vernieuwd naar hun eigen kerken terug kunnen gaan. De FGBMFI is n.l. zelf geen kerk of sekte en heeft derhalve ook geen voorangers of priesters in dienst.

3. Een grotere mate van eenheid onder alle Christenen te bevorderen.

STEM

STEM NR. 961

Dit is een van de 26 talen van de Europese editie van het blad Stem, gepubliceerd door het Europese Kantoor van de FGBMFI, Mechelse Steenweg 30, B-3000 Leuven, België. Tel: (0032)(0)16-20.79.44 – Fax: (0032)(0)16-20.79.31.

Hoofdredacteur voor Europa: Blair Scott.
Productie-assistent: Donato Anzalone. **Lay-out:** CONVERTEX. **Andere hoofdredacteurs:** V.S.: Jerry Jensen. **Redacteur Nederland en Vlaanderen:** Huug Hahn, tel. (0031)(0)40-2536592, fax (0031)(0)40-2549629.

INTERNATIONALE GEMEENSCHAP VAN VOLLE-EVANGELIEZAKEN- LIEDEN

Mechelse Steenweg 30, B-3000 Leuven, België.

- Ik wil u meedelen dat ik heb besloten om Jezus Christus te volgen. Zend mij a.u.b. het boekje: „Nu u Christus hebt ontvangen”.
- Zend mij a.u.b. informatie over de FGBMFI.
- Zend mij a.u.b. nadere gegevens over het lidmaatschap van de FGBMFI.

NAAM & ADRES (in blokletters):

Nr.961

ONBEANTWOORDE VRAGEN

Bij de snelheid en complexiteit van de huidige zakenwereld krijgt men vaak te maken met druk, beslissingen en problemen die haast niet te hanteren zijn. Maar nog diepgaandere vragen komen uit ons binnenste. „Heeft het leven niets méér te bieden? Waarom maakt geld me niet gelukkig? Waarom voel ik me zo leeg? Waarom overkwam me dit? Wat moet er van mijn gezin worden? Waar kom ik uiteindelijk uit met al mijn zwoegen? Is er werkelijk iemand die om me geeft?” De meesten van ons komen ooit in hun leven voor dit soort vragen te staan. Misschien hebt u zich ook wel afgevraagd of er antwoorden zijn. Bert Laverty was een succesvol man in zaken en in zijn gezin. Zelfs hij vroeg zich af waarom hij toch allesbehalve gelukkig was. Maar toch was hij niet gelukkig en hij begon zich af te vragen waarom niet. Hij vond het antwoord en het veranderde zijn hele leven. Ook Esko Pusa en Jan Ennis vonden nieuwe hoop en zij vertellen ons hoe zij dit toepassen in hun zakenleven.

Als u meer exemplaren van dit blad wilt bestellen voor uzelf of uw vrienden, kijkt u dan op blz. 18.

- **HET ANTWOORD OP ONZE ZAKELIJKE VRAGEN**
- **TWEE JOCKEYS**
- **HET LEVEN BIEDT MEER**
- **GELD WAS NIET GENOEG**

Internationale Gemeenschap van Volle-Evangeliezakenlieden

Voor nadere inlichtingen kunt u contact opnemen met bovenstaand adres. Laat dit tijdschrift niet rondslingeren ... Geef het aan een vriend!